

Радой Ралин
Дървар и лисица

Нападната от ловци, лисицата се скрила в колибата на един дървар, като го молила и заклевала и какво ли не обещавала само и само да ѝ спаси живота.

Той излязъл вън да пресрещне ловците, а лисицата гледала какво ще стане през дупката на ключалката.

Когато дошли ловците и запитали дали е виждал лисицата, той отговорил високо, че тя е слязла към потока, а с десницата им давал знак, че се е укрила в колибата. Но ловците били прости, не разбирали от подтекст и мимика, отминали към потока да гонят дивото.

Лисицата, щом видяла, че вече са си отишли, излязла навън, хванала благодарно с двете си предни лапи десницата на дърваря и, вместо да я целуне, както той очаквал, я изяла.

– Какво правиш ти! – дръпнал се, умирайки от болка дърварят.

– Исках да те избавя от тая ръка, тя не ти върши работа. Каквото обещаваш и говориш, тя прави точно обратното!

КРАЙ

© Радой Ралин

Източник: Словото
Набиране: Мартин Митов

Публикация:

Радой Ралин, „Езопиада“, Български писател, С. 1987

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5933>]